MY AUNT NORA

FERDINANDO FREGA

SHANGAZI YANGU NORA

The Art of Attraction · 06

Katika siku za karibuni jina hili liliendelea kunirudia akilini. Alikuwa jirani wa mama yangu, mwanamke ambaye mwaka 1963 alimpokea kama binti na kumpa, labda kwa mara ya kwanza, kile ambacho hakuna aliyewahi kumfundisha: mapenzi.

Mimi si mwana wa aina ile anayegawa hukumu rahisi kuhusu mama yake mwenyewe au kuhusu wengine waliofariki. Changu kinabaki tu zoezi huru la uchambuzi wa tabia ya binadamu, bila visingizio, bila chochote kabisa, kana kwamba nilikuwa mfalme aliye uchi.

Na bibi huyu wa Napoli, mwenye sura za kawaida za Kiswidi — macho ya bluu, ngozi nyeupe, urefu wa wastani — alizoea kutabasamu, na daima, kwa sauti yake tamu inayoroga na ufahamu wake wa haraka wa asili, kama watu waliozaliwa katika latitudo hii ya dunia wanavyojua kufanya, alikuachia jambo la kufikiria: kwa nini aliniambia hivyo?

Ilikuwa mwaka 1985. Nilikuwa nikifanya kazi Cosenza nikaenda kumtembelea. Kwangu yeye alikuwa Shangazi Nora, naye kwa upendo aliniita Ferdinà. Alikuwa mama wa ubatizo wa dada yangu Teresa, zawadi kutoka kwa mama yangu ambayo daima alikuwa akiishukuru, na daima aliuliza habari zetu.

Mara ya mwisho aliponiona nilikuwa na umri wa zaidi kidogo ya miaka saba, na sasa, nikiwa na ishirini, alikuwa

akimtazama kijana mtu mzima, lakini alijua vizuri sana kitambaa cha kiakili nilichobeba kilifumwa kwa malighafi gani.

Mapenzi yake kwangu yalijionyesha kwa namna tofauti, nami niliweza kuyahisi, lakini alijizuia, karibu kana kwamba kwa makusudi alitaka kujizuia asiseme kila kitu alichofikiri.

Mchana ule pia nilikutana na binti yake Lella, daktari wa meno, mwanamke mrembo mwenye mvuto wa mama yake na umaridadi wa baba yake. Alinisalimu kwa uchangamfu akasema: “Ni wewe kweli, Ferdinando? Yule yule aliyeishi kwa miaka miwili mkabala na nyumba yetu?”

Mwanzoni nilimjibu kwa tabasamu, kisha nikasema: “Ndiyo, ni mimi, toleo bora zaidi la mahali tulipo leo.” Kila mtu akicheka, kila mtu akitazama, kisha kuagana na kuondoka, na hiyo ndiyo ilikuwa mara ya mwisho tulipokutana.

Muda tu wa kuingia garini mwangu, nikasikia jina langu likiitwa kutoka roshani ghorofa mbili juu. Alikuwa Shangazi Nora: “Ferdinà, rudi, nataka kukuona tena.”

“Nilimtabasamia. Nilijua kwamba haingetokea. Kazi yangu ilikuwa tayari imefanyika.”

Mfalme aliye uchi wa kweli, mbele ya mwanamke mwenye akili, hubaki hivyo hivyo: kama mama yake alivyomleta duniani.

Nami nilikuwa mwana wa mama yangu.

Ferdinando